

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

nová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Magyar államiság a papiroson.

Pécs, 1898. július 25.

Aki valaha is külföldön járt, szomoruan kellett tapasztalnia, hogy ott a magyar állam létezéséről senki sem bir tudomással, ott csak Ausztriát ismerik s ha egy-egy sóviniszta hazánkfia magyarnak vallja magát, mosolyogva jegyzik meg, hogy jó, jó, hát legyen magyar nemzetiségű, de azért osztrák alattvaló, mert azt tudják ott is, hogy Ausztria vegyes nyelvű állam, a melynek a magyar épen csak olyan nemzetisége, mint akár a cseh, akár a lengyel. Hogy itt két külön állam van egy uralkodó alatt szövetségben, az nem megy a külföldi embernek a fejébe.

De hát hogyan is mehetne, mikor a monarchia a külföldön mindenütt mint egységes állam jelentkezik, a melynek egész diplomáciája tisztán osztrák jellegű, osztrák színekkel és jelvényekkel, nyelvében pedig sült német, úgy hogy még a cseh nyelvvel is inkább boldogul az ember bármelyik követségünkél vagy konzulátusunknál, mint a magyarral.

Ha pedig ide téved az a külföldi ember hozzánk, itt megint csak az egységes osztrák hadsereget látja, feketesárga zászlók kétfejű sasai alatt, német hivatalos nyelvvel és kommandóval s míg Európában nincs állam, a mely magát vámvonallal körül ne vette volna, itt járhat keresztül kasul az egész birodalomban a nélkül, hogy valahol is megkérdeznék tőle, visze magával valami megvámolni valót. Az a külföldi ember tehát, aki nem a törvénykönyvbe lefektetett szürke theóriák, hanem az államélet szemmel látható nyilvánulásai szerint itéli meg a különálló államiságot, hogyan hihesse el, hogy itt, ebben a közös vámvonallal körülvett, egységes osztrák hadsereg által védett és náluk egységes osztrák diplomácia által képviselt monarchiában tulajdonképen két különálló állam létezik? Talán a parlamenti palota figyelemzethetné erre ott a Dunaparton? De hisz a külön népképviselést megtalálja akár Prágában, akár Zágrábban is. Vagy a közigazgatás magyar nyelvűből következtessen külön államiságunkat? De hisz a

közigazgatás nyelve a birodalom többi tartományaiban sem egységes; megtalálja Csehországban a cseh, Horvátországban a horvát közigazgatási nyelvet a nélkül, hogy külön cseh és külön horvát államiságot koncedálnánk.

Mindezeket tapasztalva bizony tétovázás nélkül mondja az a külföldi a szemünkbe az igazságot: ti csak áztatni akartok minket külön államiságtokkal, de mi nem ülünk fel az ilyen szemfényvesztésnek, mert a mit ti államiságnak akartok feltüntetni, az nem egyéb tartományi autonómiánál, a mely meg van egyebütt is anélkül, hogy azok a tartományok államiságot arrogálnának maguknak.

Ez az összbirodalmi eszme diadala, a mely most már nem elégszik meg, hogy külön államiságunkat kifelé nem engedi semmi módon nyilvánulni, hanem már idehaza is egyszerűen az osztrák birodalomba akarja hazánkat bekebelezni. Most már társadalmi uton sem tesznek az osztrákok különbséget Magyarország és az osztrák örökös tartományok között s Österreicheről beszélve mindig beleértik ebbe a fogalomba Magyarországot is. Csak nemrég bocsátottak ki a főrangú körök egy felhívást adakozásra a császárbürokráciának alkalmából Bécsben emelendő templomra, a mely nem is annyira Isten dicsőségére, mint inkább az összbirodalmi eszme kifejezésére lesz hivatva szolgálni. A közös főhajón kívül lesz benne külön kápolna a birodalom minden tartománya, köztük Magyarország részére is. Ezzel a felhívással ezen a címen elárasztották egész Magyarországot is, mert egészen természetesnek találták, hogy a magyarok is hozzájáruljanak az összbirodalmat képviselő templom költségeihez, mikor Magyarország abban a szerencsében részesül, hogy ott Csehországgal, Galiciával, Stájerországgal, Krajnával, Karintiával s a többi örökös tartományokkal egy sorban külön kápolnával lesz megtisztelve. Persze szörnyen fel lesznek háborodva az osztrákok, ha Magyarország nem találja beszolgáltatni a várt tributumot s kárhozzatni fogják azt a rebbelis koronátartományt, a mely a szép eszméhez való hozzájárulás alól kivonja magát.

Mert a bécsiek szemében is csak koronátartománya vagyunk mi még Ausztriának. Jellemző bizonyosságot szolgáltat erre egy bécsi folyóirat, a mely a napokban véletlenül kezünkbe akadt. „Welt Echo“ ennek a jeles bécsi folyóiratnak a címe, a melynek május 10-ki füzeté „Oesterreich in aller Welta“ cím alatt közli Zichy Géza gróf „Alár“ operájának Berlinben elért nagy sikerét. Zichy Géza tehát osztrák szerző, akinek műve Ausztria dicsőségét hirdeti a külföldön.

De egyéb tekintetben sem sokat teketóriázik ez az érdekes folyóirat Magyarországgal, hanem rövid uton bekebelezi Ausztriába s a magyar szellemnek magyarul irt termékeit is lefoglalja a „Gesamtmönarchie“ számára. „Das geistige Oesterreich.“ „Oesterreichische Bibliographie“ cím alatt következő magyar könyveket sorol fel (persze a címeket is németül): Engel Ludvig, Szegedin: Räuberlegenden; — Erdélyi Zoltán: Verlorenes Glück. Roman. Budapest, Franklin-Gesellschaft; — Bod Péter és Székely István: Frauenberuf (Budapest) Franklin-Gesellschaft; — Tóth Pál: Erzählungen für die Jugend (Budapest, Eggenberger'sche Buchhandlung); — Pap József dr.: Zum Civilprocessentwurf (Budapest, Eggenberger); — Pauler Ákos: Begriff der Naturphilosophie (Budapest, Eggenberger); — Paulovits Márton: Ungarisches Staatsrechnungswesen (Szegedin, Ludwig Engel) stb.

Mindezek után a művek után zárjelbe tett (M.) betű jelzi csupán, hogy azok „in magyarischer Sprache“ jelentek meg Magyarországon, magyar szerzőktől, de egyébként a „geistige Oesterreich“ termékei s annak gazdagítására szolgálnak.

Nos hát így ismertetik meg a mi állami külön állásunkkal a külföldet s így respektálják azt Ausztriában s aztán csodálkozunk, hogy kézzel-lábbal tiltakoznak a külön magyar vámterület ellen. Hisz ha a külföldit a közbenső magyar vámsorompónál megállítanák, az mégis csak rájöhetne arra, hogy Magyarországnak legalább van joga állami különálláshoz, ha ezt az egész vonalon nem is sikerült még kivívnia. Ezt pedig különös gonddal kell a külföld

Kérem a BÉKÁ-ra figyelni.

Legelegánsabb női ruhaszövetek, férfi gypjukelmék megérkeztek és nagy választékban kaphatók **Goldberger József** üzletében.

Egy vég vászon 3-25, 3-50 és 4 forint, a legjobb minőségű 5 forint. Gyönyörű francia mosó kartonok csak **14 krajcár.**

Csak a „BÉKA“ boltban Pécsen, Irgalmasok-utca.

szemei elől eltakarni, mert akkor vége a nagy hatalmi állásnak, a melyet csak az „einheitliche Gesamtmonarchie“ élvezhet.

Bányászok és kohászok Pécsen.

Pécs, 1898. július 25.

Két éve lesz az ősszel, hogy az országos bányászati és kohászati egyesület tagjai Pécsen voltak tanulmányi kiránduláson. A hogy Pécs város közönsége és a Dunagőzhajós Társaság fogadta őket, az a meleg előzékenység és szeretet, arra buzdította az egyesületet, hogy egyik legközelebbi évi rendes közgyűlését Pécsen tartsa meg. De meg ezen kívül Pécsnek ipari telepei s a Dunagőzhajós Társaság bányaművei olyan látványok, melyeket megtekinteni az egyesület minden tagjának érdekében áll s érdemesek is arra, hogy egy rendes évi közgyűlésre összeseregleg, érdeklődő közönség tanulmánya tárgyául szolgáljanak.

Ezért jönnek ismét Pécsre az ország bányászai. Közgyűlésük szeptember 9-én lesz s erre vonatkozólag vettük s itt közöljük az egyet székhelyéről, Selmezbányáról hozzájuk beküldött következő meghívót:

622.
312. sz. 1898. J.

Meghívó

az 1898. év szeptember hó 9-én Pécsen megtartandó közgyűléshez.

Pécsen szeptember hó 9-én fogjuk megtartani az ez évi közgyűlésünket, hol a bányászatra beható fontos kérdések, a többi között a bánya- és kohó-tisztviselők minősítését szabályozó törvényjavaslat és a bányászati akadémia újjászervezésének kérdése kerülnek tárgyalás alá, tehát olyan kérdések, a melyek a magyar bányászat jövőjére nézve a legnagyobb fontossággal bírnak és azért kell, hogy minden magyar bányász, ki szakját és hazáját szereti, ehhez hozzászóljon.

E mellett élvezni fogjuk a találkozás és viszontlátás örömét, kilátásunk van továbbá arra is, hogy Ő Excellenciáját, együletünk védnökét fogjuk tisztelhetni körünkben.

A dunagőzhajós társaság vendégként szívesen fogja üdvözölni mindazokat, kik ak-

koriban országunknak legszebb és legérdekesebb bányáit meglátogatják.

Végre együletünk és bányászatunk további fejlődésére nézve fontos, hogy ezen közgyűlés alkalmával lesz a tisztujítás, hol három évre fogják megválasztani a tisztviselőket.

Ugy mi, mint Pécs város lelkes polgárai, valamint a dunagőzhajós társulat derék tisztikara mindent elkövetnek, hogy ottani időzésük a bányászatra nézve üdvös, hasznos, a résztvevőkre nézve érdekes és tanulságos legyen, egyedül tehát csakis a mélyen tisztelt tagtárs uraktól függ bizonyítani, hogy mennyiben van köztünk lelkesedés, erő, akarat és tehetség kitűzött céljaink elérésére és azért kérjük a mélyen tisztelt tagtárs urakat, hogy erre a közgyűlésre tömegesen megjelenjen szíveskedjenek.

Az 1898. évi szeptember hó 9-én tartandó közgyűlés munkarendjét illetőleg a választmány a következő programban állapodott meg:

1. Elnöki megnyitó és a bizottságok üdvözlése;
2. Emlékérmek átnyújtása;
3. A titkár beszámoló jelentése az egyesület múlt évi működéséről;
4. A pénztáros jelentése;
5. A pénztárt vizsgáló bizottság jelentése és ennek alapján;
6. A felmentvény megadása;
7. A minősítési törvényjavaslat tárgyalására beküldött bizottság elnökének jelentése;
8. A selmezbányai bányászati akadémia újjászervezése tárgyában benyújtott javaslat tárgyalására kiküldött bizottság elnökének jelentése;
9. A jövő évben megtartandó közgyűlés székhelyének megállapítása;
10. Az osztályok javaslatainak tárgyalása;
11. Tisztujítás.
12. Az 1899. évre vonatkozó költség-előirányzat megállapítása;
13. Esetleges indítványok és javaslatok;
14. Az ülés ünnepélyes berekesztése.

Az ünnepélyek programja:

I. Szeptember hó 8-án.

Megérkezés Pécsre, 7 óra 30 perckor este.

A vendégek fogadtatása; elszállásolás; ismerkedő estély a Nemzeti Casinó helyiségeiben.

dégeket s mosolyogva jelenti, hogy minden készen van az indulásra.

A vendégek sietnek kocsijukhoz s megindul a hosszú menet a Bálnayak kastélyához, hol már epedve várja a menyasszony vőlegényét.

A két Barinkay gyerek egy kocsiban ül. Egyideig hallgatnak. A fiatalabb Barinkay homlokán mintha valami terhes gond ülne, míg bátyja, Tibor gondtalanul tekint körül.

Végre is a fiatalabb, Elek töri meg a csendet.

— Ne vedd rossz néven bátyám, hogy ez ünnepélyes percek holmi prózai számadásokkal zavarom meg. De hát én mindig a reális, a számító élet embere voltam. Azért szeretném veled is tisztázni a helyzetet. Te vagy az öregebb, téged illetne a szó, de úgy látom, nem fordítasz figyelmet helyzetünkre. Te most a magad embere lész, kell, hogy tudjam, mi marad nekem, mert ki tudja, nem fogok-e én is rövid idő alatt megházasodni.

— Azért tisztázuk a helyzetet! Az ősi birtok téged illet a kastélyllyal együtt. Én lemondok róla szívesen. Megelégszem azzal a járulékkal, mely számomra van kikötve. Szólj hát, hogy leszünk. Óhajtom tudni, mielőtt ismét eltávozol körünkből.

Tibor észrevehetően kellemetlenül hallgatta öcsce szavait. Az ő könnyelmű lelke nem gondolt e prózai dolgokra. De érezte, hogy öcscének igaza van.

— Jól van Elek, tisztázuk a helyzetet. Én távozzom körötökből s őszintén szólva, nem is itt akarok letelepedni. Azért úgy gon-

II. Szeptember 9-én.

Reggeli: a Nádor, Otthon vagy Central kávéházakban;

9 órakor közgyűlés a városház nagytermében.

1 és fél órakor diszebed.

3 órakor d. u. a Zsolnay-féle keramitgyárnak, a Littke-féle pezsgő-gyárnak, a Höfler-féle börgyárnak, a Scholz-féle sörgyárnak megtekintése.

8 órakor este, összejövétel és közös vacsora, esetleg bál a „Vigadó“ helyiségeiben.

III. Szeptember 10-én,

Reggeli 7 órakor a Nádor, Otthon vagy Central kávéházakban.

7 óra 30 perckor gyalogséta, a vasuti állomáshoz.

8 órakor, kirándulás vasuton Üszögre.

8 óra 20 perckor, vasuton Baranya-Szabolcsra. A telepek megtekintése.

11 órakor visszautazás Üszögre és Bánya-telepre. Utközben villásreggeli.

11 óra 45 perckor megérkezés Pécs-bányatelepre. A műnek megtekintése.

2 óra 30 perckor közös ebéd, az 1000 éves gesztenyefa alatt.

8 óra 30 perckor este, visszautazás Pécsre.

*

Részvételi díj mint a közebéd ára 3 frt 20 kr-ban állapított meg.

A bejelentés határideje augusztus 10-ike.

*

Az egyesületi oklevélre és jelvényre vonatkozó befizetéseket sürgősen kérjük.

Selmezbányán, 1898. július 20-án

Jó szerencsét!

Sóltz Vilmos,

Litschauer Lajos,

ügyvivő alelnök.

egyesületi titkár.

Custozza emléke.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. július 25.

Egész csendben, a győzőkhöz illő nemes, egyszerű szerénységgel ülte ma meg az 52-ik gyalogezred az 1848. július 25-diki custozzai győzedelmes ütközet ötvenedik évfordulóját.

dolom, legjobb lesz, ha te veszed át a birtokot, a kastélyt. Te jobban értesz a gazdálkodáshoz, mint én. Engem fizess ki s aztán mindegyikünk boldoguljon, a hogy tud.

— Köszönöm Tibor, hogy ily nagylelkű vagy. Régi vágyam teljesült be. A többit csak bizd rám. Ügyvédekkel rendbe hozom a dolgot s a pénzt utánad fogjuk küldeni. Ezzel végeztünk. Most még egyet bátyám.

— Kérve kérek, hagyj fel könnyelmű életteddel. Légy komoly, igazi férfi. És becsüld meg, szeresd nődet, ezt az anygalt, ki téged boldoggá fog tenni. Ne keserítsd meg soha, ne tedd boldogtalanná; ezzel anyádat és engemet törnél meg, kik remegő szívvél csüngünk a ti boldogságtokon.

Tibor válaszolni akart, de már nem volt ideje. Kocsijuk megállt a hatalmas Bálnay kastély előtt.

Csak megszorította öcsce kezét s Elek hálásan rázta meg bátyja jobbát.

II.

Az ősi Bálnay kuriában vigság ütötte tanyáját. Vig muzsikaszó mellett deli párok ropják a táncot. Minden arcon vidám gondtalanság, a pillanat mámora ül.

Csak a fiatalabb Barinkay gyerek szomorú, levert. Egyedül ül a nagy teremből nyiló erkélyen. Idegesen tépegeti a kezében levő aloe virágot.

Majd hirtelen felugrik s arcát az öröm pirja futja végig.

Egy fiatal, karcsu, ábrándos szemű leány jelenik meg az erkélyen.

Ugy látszik, Elek már várta. Odasiet

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A nagyasszony álma.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Az ősi Barinkay kuriába egymásután robbognak be az előkelő fogatok. Jókedvű, vidám vendégsereg gyűl össze a nagy teremben, hol a nagyasszony, az öreg Barinkayné fogadja őket. Boldog mosoly játszadozik a nagyasszony ajkai körül s jóságos, szürke szemeiben igazi boldogság, öröm kifejezése ül.

Boldog a nagyasszony, mert a régi, édes álom valósult meg. Fia, az öregebb Barinkay gyerek oltárhoz vezeti a szép Bálnay Pálmát. Ennek örül a nagyasszony, ez fakaszt könyvet szemeiben, ez varázsol mosolyt arcára.

Sürög-forog a nagyasszony, mindenkihez van egy jóságos szava, lekötölező mosolya.

A vendégek sorban gratulálnak. Egyik-másik arcán különös mosoly játszik, mikor a fiatalabb Barinkay gyerek is megjelenik a társaságban. Mert hát ő volt először a vőlegény, az ő lakodalmára vétek összejöhetni a vendégek s most mégis bátyja, Tibor, üli menyegzőjét.

De hát hamar megbarátkoznak e gondolatlaltal s el is felejtik, hogy Palma előbb Elek menyasszonya volt.

Vidám, gondtalan tereferével töltik az időt az indulásig.

Végre megjelenik a vőlegény is, Barinkay Tibor. Előkelő eleganciával üdvözlí a ven-

Lapunk volt az egyedüli, melynek már péntek este megjelent számában hirt adtunk a nevezetes évfordulóról s arról, hogy az ezred, melynek annak idején volt legénysége dicsőséggel teljes részt vett a custozzai győzelemben, hétfőn fogja megülni az ötvenedik évfordulót. Legutóbbi számunkban ismertettük is az ezred fiainak az ütközetben tanusított hősiességét. Ehhez még csak azt kell hozzátennünk, hogy *Deutsch* Illés nyugalmazott kapitányon kívül, ki a custozzai csatában ezelőtt ötven évvel mint közlegény kitüntetésre tett szert, még Pécsen egy másik hőse is él az ütközetnek. *Schneller* György felsővárház-utcai lakos ez, a ki jelenleg nyolcvanhárom éves, a veterán-egyesület tagja s egész csomó katonai érem, köztük az orosz katonai vitézségi éremnek is a tulajdonosa.

Ma volt a custozzai csata ötvenedik évfordulója, a mely ütközet *Radetzky* tábornoknak, az osztrák hadvezérnek fényes győzelmével ért véget. *Radetzky*nek nehéz volt a helyzete. Az olasz főkelők *Károly Albert* piemonti király vezérése alatt egyik csatát a másik után nyerték meg és az osztrák hadsereg bizalmatlansága egyre fokozódott. Bécsből is kedvezőtlen hírek érkeztek és *Radetzky* mégis bizott önmagában. Akkor folytatta a legerélyesebben a küzdelmet, amikor Bécsben már fegyverszünetről gondolkodtak. A győzelmet *Radetzky* bátorságának, körültekintő óvatosságának, hidegvérének és józan gondolkodásának köszönheti. A vesztett csaták után mástól hónapig pihentette hadseregét és egyes meghódított területet föladdott csupán azért, hogy a hadsereg erejét növelje. A terve az volt, hogy az olasz sereget a szárnyukon támadja meg és lehetőleg szétugrasztja, vagy legalább is elszakítja őket a főhadseregtől. Ez a terve sikerült is. 1848 július 22-én támadták meg az olaszokat és sikerült őket Mincionál visszaszorítani és Rivolit elfoglalni. Ekkor *Károly Albert* seregével Custozza felé vonult vissza. Itt vívták meg a döntő ütközetet. Egész napon át tartott a csata, a melynek sikerét kétségtelenül az a körülmény döntötte el, hogy a Haynau tábornok által küldött segédcsoportok idején érkeztek meg a csata színhelyére. Ez a segély újabb erőt adott a harcoló osztrákoknak. Esti hét órakor az ellenséget teljesen a villafrankai síkságra szorították le a custozzai hegyekről.

hozzá, megragadja kezét s halk, suttogó hangon beszél a leányhoz.

— Köszönöm Margit, hogy idejött. Néhány szavam volna önhöz. Tisztázni akarom magamat.

— Tudja, hogy mindig szerettem. Szerettem akkor is, mikor anyám akaratára a Bálnay leány vőlegénye lettem. Bátyámnak volt ő szánva, de ő mintha elfeledte volna. Anyámnak pedig kedvenc eszméje volt, hogy egyik fia a Bálnay leány férje legyen. Nem akartam összezuzni anyám szívét. Feláldoztam érte boldogságomat. De jóra fordult minden. Bátyám megjött s ő foglalta el szerepemet. Pálma már az ő neje s én újra szabad vagyok. Szóljon hát Margit, szeret-e még, számíthatok-e szívére, kezére?

A leány szótlánul, elmerengve hallgatta az ifju szavait. Mikor az elhallgatott, idegesen kapta föl fejét s száraz, rideg hangon beszélt.

— Köszönöm Elek a felvilágosítást. Nem volt rá szükségem. Nem keresem az okot, miért lett ön Pálma jegyese. Elég volt tudnom ezt, hogy elfeledjem önt. Hogyan bizzam én szívemet, jövődö boldogságomat önre, ki egyik nap egyik leány jegyese, a másik nap egy másiknak vall szerelmet. Feledjen el ön is Elek. Azt hiszem nem fog nehezére esni a feledés.

— Különben kijelentem önnek, hogy már nem vagyok szabad. Kezemet már másnak ígertem. Isten önnel.

Mielőtt Elek szólhatott volna, a leány már eltűnt. Elek hosszasan nézett utána. Fáj

Károly Albert ekkor belátta, hogy nem marad más hátra, mint visszavonulni Milanóba. Lassu menetben hátrált kimerült és demoralizált seregével Milanó felé, ahova augusztus 4-dikén érkezett meg. Ugyanaz a csöcselék azonban, amely néhány hónap előtt még ujjongva üdvözölte, mint Olaszország megmentőjét, most kigúnyolta és olyan fenyegető magatartást tanusított, hogy futva kellett menekülnie a városból. Ugyanez a tömeg lelkes üdvözlésökkel fogadta *Radetzky*t, amidőn augusztus 6-án Milanóba bevonult.

Az idő borult volt ma reggel. Eső is esett úgy nyolc óra tájban, később azonban enyhe, kedvező idő lett, mikor az 52-ik gyalogezred legénysége teljes díszben, a 44-ik gyalogezred zenekarának hangjai mellett, a Frigyes-laktanyából kiindulva, végig masírozott az utcákon a belvárosi templomhoz. Ott volt az ezred egész tisztikara s a helyőrség többi tisztjei is számosan.

A belvárosi templomban *Magenheim* József plébános tartott ünnepies misét, mely egynegyed tíz órakor ért véget s ekkor az ezred, a zenekar hangjai mellett, visszatért a Frigyes-kaszárnyába. Ott az egész ezred legénysége teljes díszben századonként állott fel s meghallgatta a custozzai csatáról tartott emlékeszvédeket s azután örömmel vette tudomásul, hogy a nevezetes évforduló emlék re ma szabad napot engedélyez az ezredparancsnokság.

Délben a tiszti Kaszinóban a tisztikar bankettel ülte meg a nevezetes nap emlékét, melyen a katonazenekar régi katonai indulókat játszott.

Ma este a »Hajó«-vendéglőben tiszti vacsora lesz, befejezésül a mai nap csendes, de mégis szép ünnepeinek, melyekkel a custozzai dicsőségteljes nap ötvenedik évfordulója alkalmából az elhunyt hősöknek s a győzedelmes csatában résztvett bajtársak emlékének áldozott kegyelettel az 52-ik gyalogezred!

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

neki a leány hidegsége, fáj neki az elvesztett boldogság.

— Hát vége van. Margit elfordult tőlem. Szegény anyám, ha tudná, mily nagy ára van az ő boldogságának s bátyám menyegzőjének.

Aztán lassan megindult ő is s belevegült a táncospárok közé.

Senkise vette észre, hogy a fiatalabb Barinkay gyerek szívében mily kínos boldogtalanság ütött tanyát akkor, mikor az egész Barinkay család oly boldognak látszott.

Mikor az új pár elbucszott a szülői háztól, Elek megcsókolta sógornőjét s mintegy sejtelmesen, a jövőbe látva, szólott hozzá:

— Isten vele Pálma! Kívánom, hogy boldog legyen bátyám oldalán. De ha valamikor fájdalom, csalódás érné, ne feledje el, hogy van egy egyszerű ember, ki mindig tárt karokkal fogadja önt és mindig készséggel megosztja az ön fájdalmát . . .

A fiatal pár utnak indult. A nagyaszonny és Elek hosszasan néztek a távozó után.

Ki tudja mire gondolt mindegyik?

III.

Hosszu három esztendő mult el ezóta. A fiatal pár Párisban telepedett le s mint leveleikből látható, vidám, zajos életet élnek . . .

A nagyaszonny fiával, Elekkel, együtt ül a nyitott erkélyen. Mintha valami nyomasztó gond nehezednék rájuk. Szótlánul ülnek s csak egy-egy elfojtott sóhajtás hallatszik nagy néha. Végre Elek törli meg a csendet.

H i r e k.

Pécs, 1898. július 25.

Falura vágyom.

El a város vig zajától,
Ki a falura vágyom:
Meggihenni, megnyugodni
Bársonypuha gyöppágyon.

El a cifra palotákból,
Hol minden csak önérdék,
Kis kunyhó nagy nyugalmai
Mikkel százszor fölérnek.

Azokban vig zaj lakozik,
Mig emebben: nyugalom,
Mely az égő sebre úgy hat,
Mint hűs esti fuvalom.

Azokban az ész elkábul,
S a nagy fény, mely elvakít,
A szivben és a lélekben
Minden érzést megszakít.

Fény és pompa a léleknek
Letöröli himporát,
Mig a szivnek idő előtt
Hozza meg az aggkorát.

De a falun, hova vágyom,
Természetes minden lény,
Nem úgy, mint a palotákban:
Szemkáprázó tünemény.

Egyszerű kis szürke kunyhó,
Virág nyílik ablakán,
S kora reggel pacsirtaként
Dalol benne egy kis lány.

El a város vig zajától,
Oda, oda megyek én:
Meggihenni, megnyugodni
Bársonypuha kebelén . . .

Fis—kálisch.

Napirend 1898. július 26-án.

Naptár: kedd, jul. 26. — Róm. kath.: Anna. — Prot.: Anna. — Görög-kel.: (jul. 14.) Aquila. — Zsidó: Ab 7. — Nap kél 4 óra 15 perckor; nyugszik 7 óra 25 perckor. — Hold kél délben; nyugszik 10 óra 10 perckor este. — Első negyed 2 óra 40 perckor délután.

— Ne titkoljuk egymás előtt a valót édes anyám. Látom én jól, hogy anyámat is sorvasztja a gond, az aggodalom Tibor miatt. Az a könnyelmű élet nem vezethet jóra. Pálma leveleiből is, bár titkolni szeretné a valót, kirí a néma fájdalom, kétségbeesés. Ez a szegény asszony sokat szenvedhet. Félttem én ettől mindig. Nagyon ismerem bátyám könnyelműségét, nem igen hittem ígéreteinek.

— Igazad van fiam, szólott a nagyaszonny, Tibor könnyelmű. De még nem vészett el minden. Még jóra fordulhat minden. Reméljünk.

Kocsirobogás szakította félbe beszédüket.

— Vendég jött — szólott Elek. Menjünk, fogadjuk.

De nem kellett menniök. Egy sápadt, halavány asszony rohant oda a nagyaszonnyhoz. Átölelte s zokogástól elcsukló hangon szólott.

— Anyám, boldogtalan vagyok.

A nagyaszonny is könyezett, de erőt vett magán.

— Hozott Isten, édes lányom. Pihend ki magad s majd rajta leszünk, hogy feledd bánatodat.

Aztán lehajolt a nagyaszonny, hogy keblére öleljen egy kis kékszemű, mosolygó fiút, ki félénken simult anyjához.

És a mig a nagyaszonny ezt a mosolygó kis unokáját becézgette, egy pillanatra elfeledte minden szomorúságát.

IV.

A fiatalabb Barinkay gyerek homályos sejtelméi nagyon is hamar valóra váltak. Pálma, bátyja neje, nagyon szomorú dolgokat beszélt el bátyjáról.

Időjárás: hőmérséklet 22 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelsége szerint: változó felhőzet, hőszűrés várható, jelentékeny csapadék nélkül.

— **(Kaszinó-estély.)** A nemzeti kaszinóban szombaton este nyári zene- és tánc-estély volt, melyen már meglátszott, hogy a kaszinóba járó rendes vendégek nagy része a fürdőkbe utazott, de azért azok, akik még el nem mentek, vagy már visszaérkeztek, nem kevésbé jól mulatva töltötték az időt most is, mint az előző estélyeken. Egészen három óráig táncolt a fiatalság a Rác Gusztai zenéje mellett és csaknem az egész társaság egyszerre távozott haza szürkületkor a jól töltött estélyről. Jelen voltak: Forray Valérné, öz. Folc Lajosné, Kirchmayer Rezsóné, dr. Krasznay Miklósné, Littke Józsefné, Lakics Ferencné, dr. Müller Jánosné, Pilch Antalné, Rihmer Elekné, Szilágyi Istvánné, Thime Károlyné (Drezda), Vasváry Györgyné, Blachier Aranka, Duka Mileva, David Ilona, Folc Elvira, Kovács Ilona (Budapest), Lakits nőv., Lutsch Mariska, Luise Margit, Obetkó Gizella, Pilch Böske, Rihmer Margit, Vasváry nővérek.

— **(Halálozás.)** Öz. Schwartzmann Vilmosné szül. Lauló Borbála, életének 70-ik évében elhunyt, Temetése ma délután 3 órakor volt a József-utca 34. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiudveért az engesztelő misét ma reggel 8 órakor tartották a belvárosi plébánia templomban.

— **(A szigetvári tanuló ifjuság)** tegnap este rendezte hangversenyyel egybekötött táncestélyét a „Korona” szálló nagytermében. Az érdekes műsort figyelemmel hallgatta végig a publikum és minden egyes számot élénken megtapsoltak. Fischmann Aranka és Kainer Erzsébet léptek először a podiumra, Heroldtól a „Nyitány”-t adták elő zongorán általános tetszés közepette. „Az egri leány”-t Arany Jánostól Magyar Izsa szavalta s kellemes és szabályos hanghordozásával nagy hatást ért el. „Rapsodie hongroise” Gaálról Hercegh Mariska adta elő, kinek precíz és ügyes zongorajátéka hosszú tapsvihart idézett elő és meg kellett a darabot ujránia. Fischer Sándor szavalta Rudnyánszky Gy. „A gyáva” című költeményét. Általános tetszés, zúgó taps és éljenzések közepette fejezte be nagy hatással előadott szavátát, mely a közönség figyel-

mét egészen lebilincselte. Majd következett az est fénypontja. Aniss Aladár budapesti vendég hegedűjátéka. Sarasatétól „Cigánytáncok”-at adta elő Németh Ella kitűnő zongorakísérete mellett. Játékát méltán nevezhetni művész előadásnak, mert az előadott és többször megújított számok oly nagy tetszést és oly óriási hatást idéztek elő, hogy annak hű ecsetelésére megfelelő kifejezést nem is találni. A műsort Hercegh Mariska és Hegyessy Aranka zongorajátéka fejezte be a közönségnek szünni nem akaró tetszésnyilvánítása közepette. Majd kezdetét vette a tánc, huzta a cigány a ropogós talp alá valót és derült hangulat uralkodott mindvégig, melyet még fokozott az ott lévő kisebb gyermekek ügyes és kedves tánclejtése. A négyeseket 25 pár táncolta. Felülírtak: Ocsodál Gusztáv, Fuchs Móric, Kamér Adolf, ifj. Weichart Rezső, Fischmann Adolf 1—1 frt, Oesterreicher Adolf, Schön Izidor, Brennefeld S., Fried Ede, dr. Kriszt Béla, Szommer Jenő, N. N., N. N., N. N. 50—50 krajcárt.

— **(Posta- és távirida segédítstek tanfolyama.)** A kereskedelmi miniszter a posta- és táviridánál kezelési szolgáltra alkalmazandó és a XI-ik fizetési osztályban 500 frttól 700 frtig emelkedő évi fizetéssel, továbbá az 1893. évi IV. t.-cikk által megállapított lakpénzilletményekkel javadalmazott posta- és távirida segédítstek kiképzésére f. évi szeptember hó 15-étől kezdve, hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyit többek közt a pécsi posta- és táviridahivatal kerületében is. Kaposvárott és Nagykanizsán. Ezen tanfolyamokra hallgatókúlvétetnek: a) elsősorban az 1873. évi II. t.-cikk 5-ik §-a értelmében kisebb hivatalnoki alkalmaztatásra igényjogsultsággal bíró igazolványos katonai altisztek; b) postamesteri vagy kiadói minőségben szolgáló oly férfiak, a kik a gimnázium, reálskola, vagy polgári iskola negyedik osztályát, avagy ezekkel egyenrangú más iskolák megfelelő osztályait sikerrel elvégezték; c) ugyanezen iskolai előképzettséggel bíró és 18-ik életévüket meghaladott más férfiak; végül ha ily pályázók kellő számmal nem jelentkeznek: d) a fenti iskolai előképzettséggel rendelkező 16-ik életévüket betöltött ifjak is. A felvételre megkívánatik továbbá annak igazolása, hogy folyamodó 1. a 35-ik életévét még nem haladta túl; 2. magyar allampolgár; 3. a magyar — illetve ha horvát-szlavonországi illetőségű —

a horvát nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírja: 4. fedhetetlen előéletű; 5. a posta- és táviridai szolgáltra testileg is teljesen alkalmas, mely utóbbi körülmény közhatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolandó. A tanfolyamok hallgatói beíratási és tandíj fejében tíz (10) forintot kötelesek fizetni, s ezen díj lefizetése alól csak az igazolványos katonai altisztek mentetnek fel. A tanfolyam szabályszerű bevégezése és az előírt szakvizsga letétele után a hallgatók posta- és távirida segédítstti állásra képesítést nyernek, illetve a posta- és távirida segédítsttjelöltek létszámába fölvétetnek smagartartásuk és hasznavehetőségükhöz képest posta- és távirida segédítsttekké nevezetnek ki, a d) pont alatt említett hallgatók azonban kinevezetésre csak 18-ik életévük betöltése után számíthatnak. A kik ezen tanfolyamokba belépni óhajtanak, sajátkezüleg irt, születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket, f. évi augusztus hó 31-ig és pedig a már közszolgálatban állók rendes előjárásuk útján, a többiek pedig az illető szolgabíró vagy polgármester közvetítésével, a pécsi posta- és táviridaigazgatósághoz nyujtsák be.

— **(Névmagyarosító vasutasok.)** A következő pécsi vasutasok magyarosították meg nevüket belügyminiszteri engedély alapján: Kral Lajos m. á. v. kocsirendező és kiskoru Mária leánya, Királyra, — Petrovics Vilmos, m. á. v. málházó, Petőfire, — Fischer József, m. á. v. kocsirendező és Katalin leánya, Halászra, — Kneif Antal, m. á. v. málházó s Antal és Mária gyermekei, Szalaira, — Szukk József, m. á. v. málházó, Bozóra, — Ries Henrik, m. á. v. rakfelvigyázó s Gizella, Irén, Gyula és Lajos gyermekei, Radóra és Sáf-lárszky Károly, m. á. v. málházó, Erdélyire. Továbbá Huber János, m. á. v. málházó, kaposvári lakos s János, Mária, Miklós és Sándor gyermekei, Halmosra, — Apostolovits László m. á. v. előjáró, abaligeti lakos és Erzsébet leánya Apostolra magyarosították vezetéknevüket.

— **(Kinevezés.)** A pécsi kir. itélőtábla elnöke Vagner Andor, jogot végzett varsádi lakost, a pécsi kir. itélőtábla kerületébe díjtalan joggyakornokká kinevezte.

— **(A milleniumi gyümölcsfaültetési bizottság pályázata.)** A milleniumi gyümölcsfaültetési bizottságtól (Buda-

Tibor Párisban csakhamar újra a régi könnyelmű ember lett. Elhanyagolta nejét s mulatni kezdett. Kétes társaságokban keresett szórakozást s csak úgy szórta a pénzt. Neje hiába könyörgött neki, nem használt semmit.

Vagyonuk napról-napra apadt s végre eljött az idő, mikor mindenük elfogyott. Ez sem használt Tibornak, sőt még inkább elhanyagolta családját. Ivott és mindig boros fővel állított haza csak azért, hogy pénzt kérjen nejétől.

Végre is neje megsokalta térje életmódját. Elhagyta s hazajött egyetlen gyermekével.

A nagyszony és Elek könyes szemekkel hallgatták a fiatal asszony szavait. És Elek úgy érezte, hogy valami nagy szánalom szállja meg a lelkét az iránt az asszony iránt. Szebbnek, bájosabbnak látta szenvedéseiben, mint azelőtt.

Minden módon azon volt, hogy lehetőleg kellemessé tegye a fiatal asszony életét, mi részben sikerült is neki.

Pálma jó szívvvel fogadta Elek figyelmeztetését s nem egyszer tett összehasonlítást a két testvér között. És ilyenkor mindig az a gondolata támadt, hogy nem-e lett volna jobb, ha akkor Elek felesége lett volna.

Ilyen csendes egytormaságban teltek napjaik s már-már feledni kezdték a mult szenvedéseit, mikor egy váratlan esemény újra fölzavarta a Barinkay kastély csendjét, nyugalmát.

Egyik előkelő párisi bankártól egy levelet kapott Elek, melyben egy váltót talált nagyobb összegről. A váltó lejárt s fizetni

kellett. Elfogadó gyanánt bátyja szerepelt, míg forgató gyanánt Elek saját nevét olvasta a váltón.

Megrettent. Tisztán látta a valót. Bátyja hamisító lett.

Az első pillanatban semmit sem akart tudni a dolgról, de aztán mintha mást gondolt volna. Az a halavány asszony jutott eszébe kinek ez az ember férje. Sajnálta ezt az asszonyt. Meg akarta kimélni az újabb szenvedéstől. Képes lett volna barmily áldozatra ezért az asszonyért, kit nemcsak sajnált, hanem sokkal inkább — szeretett.

Nem szólt senkinek a dolgról. Valami ürügy alatt elutazott. Egyenesen Párisba ment. Kifizette a váltót s azután bátyja lakására indult.

Otthon találta. A legnagyobb nyomorban élt Tibor. Meg volt törve s teljesen magára hagyva, betegen feküdt szobája egy zugában.

Elek nem tett neki szemrehányást. Ami adóssága volt, kifizette s aztán magával vitte haza. Látta, hogy bátyja napjai meg vannak számlálva. Hadd legyen hát legalább a még hátralévő kevés ideje nyugodt, csendes.

Mire hazaérkeztek, Tibor már egészen a végét járta. Lefektették. Az egész család körülállta a beteg ágyát, ki megtört, fénytelen szemeit révedezve hordozta körül. Majd megcsukló, elhaló hangon beszélni kezdett.

— Köszönöm Elek, amit tettél. Megmentettél a gyalázattól, pedig nem érdemeltem meg. Bocsássatok meg valamennyien. Nagyon vétettem ellenetek.

Aztán meglögte neje kezét s kis fiat odavonta magához.

— Szegény enyéim, mennyi keserűséget okoztam nektek. Meg tudtok-e bocsátani?

Pálma lehajolt s megcsókolta a haldokló homlokát. Ez volt válasza. És a csókra mintha egy pillanatra földerült volna a beteg tekintete. Aztán újra öcscséhez fordult.

— Öcsém, ne hagyd el ez asszonyt és gyermeket. Légy helyettem férje Pálmának s atyja az ő gyermekének. Tudom, hogy a te oldalad mellett boldogok lesznek. És most... Isten veletek... anyám... bocsáss meg... Pálma... fiam... Elek... legyetek boldogok...

És megszűnt élni ez a könnyelmű lélek, ki élete végén látta csak, hogy mily könnyelmű, rossz életet élt s mily sok szenvedés, köny fakadt nyomában.

A körülálló csendesen könyeztek. A nagyszony odaborult fia kihült tetemére és úgy siratta azt az édes, boldog álmot, amely után oly szomorú, kínos volt az ébredés...

Aztán odapillantott a mellette térdelő fiatalokra s úgy érezte, mintha nem tűnt volna még el az álm, csak megszakadt egy pillanatra, hogy annál édesebb, boldogabb legyen a folytatása.

És úgy lőn. A nagyszonyt második alma nem csalta meg. Elek és Pálma egy pár lett s boldogság, tiszta, igaz öröm fakadt e boldog pár nyomában.

A nagyszony újra mosolygott az öröm könnyűin keresztül, mikor látta a fiatalok nagy boldogságát.

Deer.

pest, IX Knézits-utca 17. sz) vettük a következő értesítést: „Tisztelt Uram! A budapesti milleniumi állandó gyümölcsfaültetési bizottság ezen év őszén széleskörű mozgalmat indít meg oly célból, hogy tekintélyes összegű jutalom kiosztásra szánt pénzt teremtsen, melyet az által vél elérhetőnek, hogy a fővárosi és vidéki szintársulatokhoz kérvényt intéz, hogy egy évben egyszer alaptőkének gyarapítása javára tartanának előadást. Hasonló célból adakozásra szólítja fel a közjótékonyági egyesületeket, s a táncvigalmak rendezőit is. Az így gyűjtendő pénz kezelésére a „Budapesti Hírlap“-ot fogjuk felkérni. Az így beszerzendő összeget azok között osztanánk ki, a kik az ország- és dűlő-utakon, saját földeik határán, vagy bárminemű földeiken a legtöbb gyümölcsfa csemétét ültetik, mely célból felkérjük Tekintetességét arra, hogy ezt községében a helyi szokásokhoz képest minél szélesebb körben nyilvánosságra hozni sziveskedjék. Ezen hazafias irányu, nemzetgazdasági szempontból is pártfogásra érdemes munkánkat csak azon esetben fogja siker koronázni, ha a község tisztelt elöljárói bennünket támogatni fognak. Alázatos kérelmünk oda terjed, hogy kegyeskedjék azon gazdák neveit evidentiában tartani, kik a jutalmazásra érdemesek lennének, a kik a legtöbb szeder- és egyéb gyümölcsfa csemétét ültették. *Baranya vármegyében dr. Flóris Endre urat kértük fel arra, hogy Baranya vármegyéből beérkezendő pályások neveit és a faültetésben kifejtett érdemeiket nekünk terjessze be. Őt kértük fel arra, hogy alkalom adtával a nevezett községekbe utazzék el és személyesen győződjék meg a felül, hogy a községekben mily szorgalmat fejtettek ki a gyümölcsfa ültetés dolgában. Alázatos kérésünk oda terjed, hogy 1. a község elöljáróival együttesen szólítsák fel a községi gazdákat arra, hogy gyümölcsfa magvakat és cseméteket ültessenek. 2. Szólítsák fel az ültetőket arra, hogy egy-két év leforgása alatt az ültetők saját maguk levélben vagy levelezőlapon jelentsék be, tudásuk dr. Flóris Endre ügyvéd ural (lakik Pécsen, Barátok-utca 48. sz) azt, hogy hány gyümölcsfát ültettek és hogy a jutalomra pályáznak. Nevezett ügyvéd ur elfogad szóbeli bejelentéseket is.*”

— **(Két csillagról.)** Holnap, kedden, érdekes látványt fog az égen nyújtani két csillag, a *Merkur* és a *Regulus*. A két csillag este 9 óráig lesz látható s már délelőtt 10 órakor közelednek egymáshoz, hogy este, mikor a nap leszál és feljönnek a csillagok, egészen fedjék egymást. Később a két csillag ikercsillagot fog képezni és így látható este kilenc óráig.

— **(Áthelyezés.)** Dreven Lajos, kaposvári kir. törvényszéki albiró — saját kérelmére — a nagykanizsai kir. járásbíró-ághoz áthelyeztetett.

— **(Arany arkelet-pótlék a jövő órára.)** A vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő arany arkelet-pótlék 1898. évi augusztus órára tizenkilenc és fél (19½) százalékban állapított meg.

— **(Zászlószentelések.)** A mohácsi Katona-Hadastyan-Betegsegélyző - Egylet jövő hó 20-án tartja zászlószentelési ünnepélyét. A zászlóanya *Klombauer Antalné* szül. *Krivitz Erzsébet* lesz s az ünnepélyen a pécsi hadastyanok is részt vesznek zenekarukkal együtt. — A mohácsi Katholikus Legényegyletnek most megtartott zászlószentelése alkalmával *Hetyey Sámuel* megyéspüspök 240 koronát küldött az egyletnek; továbbá *Possgay József*, *Valter Antal* kanonokok 10—10 koronát, *Spies János* kanonok, *Virág Ferenc* segédlelkész, a Pécsi Kath. Legényegylet 6—6 koronát, *Lechner János* kanonok 5 koronát, *Szeredy József* dr. kanonok négy koronát. *Hanny Gábor* kanonok pedig 2 koronát fizettek felül az ünnepélyen.

— **(A budapest-szerajevói vasut)** egyik szakaszát képező eszék-diakovár-vrpoljei

vasut építését a Magyar Általános Hitelbank valószínűleg még ez év folyamán meg fogja kezdeni. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter az általános terveket már jóváhagyván, a közgazgatási bejárást Erenhöfer Aladár miniszteri osztálytanácsos vezetése alatt folyó hó 27., 28. és 29-én tartják meg. E körülmény folytán most már kétségtelen, hogy a báttaszék-mohács-baranyavár-monostori szakaszt is rövid idő alatt ki fogják építeni, sőt — mint halljuk — e szakasz közigazgatási bejárást folyó évi október hóban fogják megtartani.

— **(Temetés.)** Ma délután hat órakor temették el a korán elhunyt *Bész Gyula*, városi másodaljegyzőt. A Péter-utca 15. számú házból impozáns gyászmenet kísérte ki a fiatal tisztviselőt utolsó útján, a budaikülvárosi temetőbe. A gyászmenetben ott voltak a polgármester és alispánnal élőkön a városi és megyei tisztviselők. A Pécsi Dalárda is testületileg vett részt a temetésen s az elhunytat, ki a Dalárdának egyik legszebb hangu énekese volt, a gyászháznál könyeket sajtoló gyászénekekkel bucsuztatta el. A koporsót szebbnél szebb koszorúk serege irdte, köztük a városi tisztviselők kéksárga szalagu koszorúja is ott volt.

— **(Kórházi orvosok lemondása.)** A szegzárdi „Ferenc“-közkórházban a múlt évben ott járt miniszteri kiküldött dr. Niedermayer Gyula javaslatára a belügyminiszter elrendelte, hogy a kórházi orvosoknak a kórházi helyiségben fölváltva éjjel-nappal inspectiót kell tartani, kettőnek az intézetben kell laknia, s mindnyájoknak ott is kell étkezniök. Ezen új rendelkezés folytán *Schubert János*, dr. *Spitzer Manó* és dr. *Borbath Géza* kórházi orvosok állásukról lemondottak, csak dr. *Hercegh Gyula* volt hajlandó tovább is megtartani terhes állását. *Schubert János* orvos nyugdíjazása vagy védkielégítése ügyében a kórházi választmány javaslatot fog fölterjeszteni a belügyminiszterhez, mert nevezett orvos már 23 év óta kifogástalanul és lelkiismeretes buzgósággal teljesítette kötelességét, s a kórház jóhírnevének emelése körül kiváló érdemeket szerzett. Az új rendelkezésnek a kórház vallja kárát, mert képzett, nagy gyakorlattal bíró orvosokat veszít el kötelességéből; a most megállapított súlyos föltételek mellett pedig legfőlebb kezdő, vagy tanulmányaikat még be nem fejezett gyakornokokat fog kapni az orvosi állásokra. A kórház az eddigi rendszer mellett teljesen megfelelt feladatának, panasz nem merült fel senki részéről; a tulszigoru intézkedések hatását tehát a betegek sinlik meg, s az intézet színvonalának emelésére semmiképen sem lesz jó befolyással.

— **(Terjed a sertésvész.)** Megyénkben legujabban négy községben lépett fel a sertésvész; ezek: Szökéd, Karancs, Bisse és Kis-Dárda, mely községek hatósági rendelettel kiviteli zár alá helyeztettek.

— **(Két csavargó letartóztatása.)** A sárvári csendőr-őrs sürgönyileg megkereste a mohácsi őrsöt, hogy nyomozza ki és tartóztassa le *Csiszár György* és *Nagy Lajos* nevű suhancokat. A csendőrség nyomban utána látott a megkeresés foganatosításának és kinyomozta a keresett egyéneket. Ezek a Lórenc féle szállóban tartózkodtak, a hova azzal állították be, hogy ők deákok s azért jöttek Mohácsra, hogy megtekintsék a mohácsi vész színhelyét; térkép is volt náluk, a mi a suhancok előadását még valószínűbb tette a szállótulajdonos előtt, ki személyesen kalauzolta vendégeit a csatasíkra és a Csele-patakhoz. Mikor a csendőr belépett a Lórenc féle szállóba, az egyik suhanc, *Csiszár*, előrántotta a nála volt forgópisztolyt és csövét halántékához szorította oly szándékkal, hogy magát agyonlője. De nem tudta a revolvert elég hamar elsütni, mert a csendőr rögtön mellette termett és kicsavarta kezéből az öldöklő fegyvert. A csendőr letartóztatta a két suhancot és a csendőriaktanyára kísérte. Itt kihallgatva, azt vallották, hogy ők pékinások, meg-

szöktek gazdáiktól, hogy Spanyolországba utazzanak és följárnák szolgálataikat az amerikai háboruban. Ez a vallomás is valószínűleg olyan mese, mint az az állításuk, hogy ők deákok; mert különben aligha akarta volna magát *Csiszár* agyonlőni. Elkisérték őket Sárvarra.

— **(Az aratás áldozatai.)** *Fejes István* bátai lakosnak 14 éves *Mihály* fia a Siklós melletti Sári-pusztán napszúrás következtében hirtelen meghalt. Holttestét *Bátára* szállították s nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra. — Ugyancsak Sári-pusztán halt meg napszúrás következtében *Pusztai János* bátaiklakos 15 éves *Erzse* nevű lánya; őt azonban szülei nyomasztó anyagi helyzete miatt csak arató társai kísérték az utolsó utra Siklóson. — *Bartos István*, szegzárdi munkás pedig *Szigetvárott* halt meg aratás közben. Özvegye és három gyermeke siratják.

— **(Öngyilkosság.)** *Menyhárt József* dunaföldvári lakos, napszámos, rovott multu egyén, ki élete legnagyobb részét börtönben töltötte, ezuttal is betörés miatt vizsgálati fogságban volt a járásbíróóság börtönében. Miután ez ügyben feleségét is letartóztatták, ki ugy látszik egy huron pendül férjével, hogy a börtönben össze ne beszélhessenek, *Menyhárt Józsefet* a község ház börtönébe szállították, hol felakasztotta magát. Felesége éhhalál által akar az élettől megszabadulni, s már harmadnapja, hogy ételt nem vesz magához s már több ízben kísérletet tett, hogy felakassza magát, de a börtönőr mindannyiszor megakadályozta abban. Most az éhségtől oly rosszra fordult állpota, hogy kórházba kellett szállítani.

— **(Pincérakadémia.)** Hiába, alapos tudás nélkül sehol nem boldogul az ember! Most már nem elég, ha a pincér gyakorlatilag tanulja a mesterségét, hanem az „elméletet“ is megkívánják tőle, ezt pedig csak „akadémián“ sajátíthatja el. A pincérek most már előadásokat hallgatnak, talán már tankönyveik is vannak és végre nekimennek az érettségi-vizsgálatnak. Ez ugyan nem jogosít önkéntességre, de azt mondják, hogy a pincérakadémiáról kikerült fiatal emberek gyöngyei a pincérek nemes testületének, amennyiben nem fogadnak el a vendégtől borraivalót. A budapesti pincérakadémiára a beiratások szeptember 9-én kezdődnek és a beiratás minden pincértanulóra kötelező.

— **(Öngyilkosság-e valóban?)** Eltemették a felakasztva talált *Urbánya János* bányamunkást, mikor még nem is tudták, hogy kicsoda. Arcképe után aztán a rendőri nyomozás megállapította kilétét s a komloi bányagondnokság is konstataálta, hogy a felakasztva talált ember *Urbánya János*. De éppen a bányagondnokság kifejezte azt a nézetét is, hogy egyáltalán semmi okot sem tud senki, a mért *Urbánya* öngyilkos lett volna. Józan életű, jókedvű ember volt s magányos lévén, munkájával gyakran 40—50 forintot keresett egy hónapban s így a megélhetés gondjai sem bántották. Aztán még órát vásárolni jött Pécsre, már pedig aki öngyilkos akar lenni, az nem vesz zseborát. — S ezt a zseborát nem találták nála s ma sem tudja a rendőrség, hogy ki vitte el tőle? — Ugy lopták-e el tőle, mint a botját és a kalapját; vagy a mit a gyanu mond: elrabolták és őt felakasztották, hogy így öngyilkosnak látszassék? Az orvosi vizsgálat és boncolás ugyan külerőszak olyan nyomait, a mi gyilkosságra mutatna, nem talált a holttesten; de mégis a kezelejen például karcolások találtak. Az elhaltak nincs senkije; de a komloi bányagondnokság — mint egyik szorgalmas munkásának — érdeklődik az eset iránt s lapunk útján a mi a részegség vádjá ellen rehabilitálja, másrészt azon gyanujának ad kifejezést, hogy nem öngyilkosság forog szóban, hanem büntény. Mindenesetre első kötelessége a rendőrségnek, hogy a bányász eltűnt zseboráját megkerítse s ha ez meglesz, akkor tisztázni kell a gyanus esetet egész teljességében!

— **(Beverf fej.)** *Gluck* János munkásember tegnap délután az ágoston utcai munkásoknak egyesületének vendéglőjében mulatott. Mulatság közben többekkel összeszólközött s az összeszólközés szomoru eredményü lett rá nézve. Mert bizony kezek emelkedtek ellene s a kezekben sörös poharak valának. S a sörös poharak és az ő feje aztán összeütközésbe jöttek és a fej több helyen folytonossági hiányokat szenvedett, úgy, hogy be kellett szállítani szegény *Gluck* Jánost a városi közkórházba. Most ott ápolják, a rendőrség pedig megindította a vizsgálatot, hogy kipuhatolja, kik valának *Gluck* fejének beverői?

— **(Tóbiás.)** Igy hívják egy kis, harmadfél éves gyereket, akit ma délután bevezetett egy rendőr a városházára. Mert hogy a gyerek eltévedt hazulról. Az eleven, beszédes kis fiu nem tudja, hogy hol laknak a szülei, sem azt, hogy mi a nevük. Egyedül azt tudja, hogy őt *Tóbiásnak* hívják. Egyelőre a kis *Tóbiást* a rendőrség őrzi, míg szülei érte nem mennek.

— **(Nem gyermek kezébe való a fegyver.)** *Mayer* Alajos báttaszéki fakezkeskedő 11 éves *János* fia s *Angyalffy* Imre hasonlókoru *Ödön* fia kimentek *Mayerék* szőléjébe madarakat lövöldözni. Madár helyett azonban *Franc* János, a kis *Mayer* öregapja lett az áldozat, amennyiben a flóberttel játszó gyermekek egyike, a kis *Mayer* Jani a szőlőben dolgozó öregapját lötte lábikrán úgy, hogy hetekig fog ágyában arról elmélkedni, hogy nem gyerek kezébe való a fegyver.

— **(Felöklelte a bika.)** *Kaba* József paksi gulyást a megvadult városi bika megtámadta és lágyékán életveszélyesen megsértette. A szerencsétlenül járt gulyást a szegzárdi *Ferenc* közkórházba szállították ápolás végett.

— **(Bécsben vizbefult szegzárdi fiu.)** *Föglein* János szegzárdi jómódu polgár, volt városi bírónak fia, ki ez idő szerint Bécsben szolgálta katonaeveit, a szüleihez érkezett sürgöny szerint Bécsben fürdés közben a vizbe fult. Szülei a szomoru hír vétele után fölutaztak Bécsbe szerencsétlenül járt gyermekük temetésére. Az idegenben elhalt fiatal katona a farsang folyamán szabadsággal haza ment Szegzárdra és ott meg is nősült, most tehát fiatal felesége is siratja távolban elhunyt férjét.

— **(Korcsmai verekedés.)** *Sulmics* János, napszámos tegnap este a *Stern*-féle kocsmában összeveszett *Fiszter* József nevű társával. A verekedés közben már vér is folyt, de a rendőrség még elég jokor érkezett, hogy a további verekedést meggátolja. Mindkét hőst bekísérték a városházára, hol reggel — mikor kialudták a pálinkát a fejükből — csendzavarásért rájuk szózott egy pár napi börtönt a kapitány. Legalább addig nem isznak pálinkát.

— **(Anna napja.)** Holnap (kedden) lesz szent *Anna* asszony napja. E nap a hagyományos fürdői *Anna*-bálok napja, ámbar manapság már a hagyomány a praksis előtt meghátrál s mivel minden bált legpraktikusabb vasárnap rendezni, az *Anna*-bált már csak hét évben egyszer tartják — *Anna* napján. Máskor pedig mindig az előtte levő vasárnap, vagy szombat este. *Harkányban* tegnap este volt az *Anna*-bál, mely most valóban igen szépen látogatott volt. Sokan mentek ki a bála Pécscről is és egy kellemesen eltöltött bállest emlékével gazdagabban tértek haza. A mi nem is csoda, mert az idén *Harkányban* Pécscről és a megyéből igen sok szép fiatal leány és asszony nyaral s általában megyénk e sokáig mellőzött fürdője kezd nagyobb érdeklődés tárgya lenni.

— **(Becsapott vásárló.)** Az eszéki vásáron *Weisz* *Jakab* somogyi lakos tehenet akart venni és *Ivánovic* *Mitár* pusztá-adai la-

kossal vásárt is kötött, kialakdván attól egy tehenet 33 forint ötven krajcárban, s mindjárt át is adott neki három forint ötven krajcárt foglaló gyanánt. Mig azonban a vevő elment a járlatot saját nevére átiratni, azalatt *Ivánovic* tehenestől együtt úgy elpárolgott a vásárból, hogy *Weisz* *Jakab* sehogysen tudott nyomára akadni. Mikor azután belátta, hogy hiába keresi, jelentést tett az esetről a hatóságnak és kéri, hogy legalább a foglaló gyanánt adott összeget hajtsák be részére *Ivánovic*-től, ha már a tehenet nem is kaphatja meg.

— **(Korán kezdte.)** *Rosenberg* *Jakab*, pálya-utcai lakos házában egy lakást november elsejétől kezdve bérbe adott egy pékmesternek. Hogy azonban addig is üresen ne álljon a lakás, havi bérletre kiadta valakinek. Ezt megtudta a bérlő s elment *Rosenberg*-hez kérdezősködni, hogy mi lesz a lakással; csak nem marad meg a lakó novemberre is, mikorra ő már kibérelte? *Rosenberg* éppen a templomból ment haza és a bérlő követelő fellépése meglepén, azt felelte kedvetlenül, hogy ha nem tetszik neki, hogy addig is lakik a lakásban valaki, hát fizesse meg a bért. A bérlő fizetett is, a mennyiben rátámadt *Rosenbergre* és megverte. A megvert ember orvosi látéletet íratott sérüléséről és a bíróságnál keres elégtételt leendő lakójával szemben, a ki elég korán kimutatta a rossz természetét.

— **(Mennyibe kerül egy ágyulövés?)** *Santiagó* előtt megszólaltak az amerikai hajók ágyú s irgalmatlanul elpusztították a város házáit. De ki gondolta meg, hogy mennyibe kerül ez, hogy milyen drága minden egyes ágyulövés? *Tompán* hangzik a száztiz tonnás lövedék s minden lövedékkel 3921 frtnyi szép összeg repül *Santiagó* felé. Tehát minden egyes lövés ilyen szép pénzbe kerül, maga az ágyu pedig kétszáztizezer forintba. De már a kilencvenötödik lövés után az ágyu többé nem használható, úgy hogy minden lövéssel még 2085 forint értékű elhasználás is jár. Olcsóbbak a hatvanhét és negyvenöt tonnás lövedékek, melyek csak 2208, illetőleg 1126 forintba kerülnek s csak a százhuszonhetedik, illetőleg a százötvenedik lövés után válnak használhatatlannak. Ebből mindenki elképzelheti, hogy mennyi pénz kell a háborúra, ha három ágyura, a mely nem is sokáig használható, 393,600 forintnyi összeg szükséges. Különben Amerika az egyetlen ország, a mely ily hatalmas lövedékekkel rendelkezik. Az európai hatalmak régóta kisebb kaliberű messzehordó ágyukat használnak, a melyek nagyon jól beválnak.

Legszebb brilláns és gyémánt ékszerek, urí és női aranyláncok, legszebb és legfinomabb arany és ezüst órák, ezüst evőkészletek és disztárgyak finom arany karláncok és jeggyűrűk, urí, női gyűrűk, brilláns, opál, korall és granát nyaklüzérek, francia szalon, iroda és ébresztő órák, előnyösen diszes kiállításban csakis

Schönwald Imrénél

Pécsett

szerezhetők be.

Valódi berndornfi chinaezüst és párisi christoffe féle ezüst ékszerek és disztárgyak gyári árák mellett.

Törvénykezés.

§ **Testvérharc.** A magyarnak régi átka volt a két *Bonyár* testvéren is, *Istvánon* és *Györgyön*. Közös udvaron laktak, de folyton ellenséges viszonyban voltak egymással. Folyó évi január elsején az udvaron összeszólköztek és *György* vasvillával támadt testvére,

a kinek azonban *István* nevű fia segélyére sietett és ketten alaposan megverték a támadót, a ki őt súlyosabb és néhány könnyebb sérülést szenvedett. A ma tartott végtárgyaláson *Bonyár* *István* és fia egyenként hat havi börtönbüntetésre ítéltettek, a mely ítélet ellen úgy a vádlottak, mint dr. *Gyenes* *József* kir. alügyész felebbezést jelentettek be.

Közgazdaság.

□ **A méhrablás elleni védekezés.** A rablástól egyszer s mindenkorra megfogjuk menteni a méhtörzseket, ha erős törzsekről gondoskodunk, mert a méhek csakis gyenge családoktól szoktak rabolni, az erős védi magát s elveri az esetleg támadókat. Ha azonban a rablás már folyamatban van, nagyon természetes, hogy nem lehet a fenti gyökeres orvoslást egyszerre keresztülvinni, mert ez esetben gyorsan kell segíteni a bajon; a segélyadás pedig a következő; ki kell puhatolnuuk, hogy mely családokat rabolják a méhek. A kipuhatolást lizshintés segélyével eszközöljük, s midőn ily módon tudtára jövünk annak, hogy mely család raboltatik, akkor a rablott családot elsőbbsen dolgozókkal megnépesítjük, (harácsolás által), azután pedig a méhestől oly messzire elvisszük, a mily messze a többi családok méhei gyűjtés végett már elrepülni nem szoktak. A távolban hagyjuk azután e törzset néhány hétig, a mely idő eltelte után régi helyére ismét visszahelyezzük, mikorra többi méheink elfeledik már a multat s nem fog eszükbe jutni a rablást újból megkezdeni.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8-22	11-41	3-06	11-30
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8-48	12-12	3-40	12-07
(B.-Szt.Lőrinczről				
<i>B.-Sellyére</i> v. v. 455, tv. sz. sz. 9-15, v. v. 3-46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9-57	1-32	5-01	1-57
<i>Kaposvár</i> felé ind.				
gy. v. 10-08, sz. v. 1-56, gy. v. 6-31, sz. v. 2-15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3-10 tv. sz. sz. 2-30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10-04	2-32	5-21	2-56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é. 1-25	8-00	8-35	8-20	

TÁVIRATOK.

— **Programm-beszéd.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Balassagyarmaton gróf *Forgách* *Antal* vasárnap tartotta programmbeszédét. Elterjedt hír szerint az ellenzék *Haydin* *Károlyt* néppárti programmal szándékozik felléptetni.

— **Németország és Japán.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Mint a *Nord. Allg. Zeit.* értesül, a berlini japán nagykövet kormánya megbízásából tudatta Németországgal, hogy az 1896. évi apr. 4-én kötött kereskedelmi és hajózási szerződéseket 1899. évi jul. 7-étől érvénybe óhajtja léptetni.

— **Megnyitott kikötő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Mint a *Nord. Allg. Zeitung* biztos forrásból értesül, *Santiago de Cuba* kikötőjét a semleges hajók részére megnyitották.

— **Eszterházy ügye.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisban a »*Siècle*« *Paty du Clamm* ezredest azzal vádolja, hogy bűnrészes azon hamisított táviratokban, a melyeket *Eszterházy* *Picquar*hoz intézett.

— **Dementik.** (A Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »*Kölnische Zeitung*« kijelenti, hogy a birodalmi kancellárnak tulajdonított nyilatkozat valótlán. — Párisból pedig azt cáfolják meg, hogy *Paty du Clam* ezredesnél házkutatás lett volna.

— Spanyol-amerikai háború.

(A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Madridban a minisztertanács elhatározta, hogy a most főnálló cenzurát fönntartja. Havannában számos fölkelő-banda megtámadta Gibazát, a melyet kis helyőrségének hősi védekezés után ott kellett hagynia. A fölkelők jelentékeny veszteségeket szenvedtek. Az amerikaiak számos fölkelő-banda segítségével Tayacabannál partra szállottak, körülzárják Las-Tunast és támadásra készülnek ellene.

Key-Westből a nipe-i öbölben lefolyt csatáról a következő részleteket közlik: A kikötő bejáratánál levő két erőd csekély ellentállást fejtett ki, de a »Jorge Juan« cirkáló-hajó és egy halmon, Majari város közelében fekvő erőd egy ideig sikeresen viszonzták az amerikaiak tüzelését. A »Jorge Juan«-t négy amerikai hajó vette körül, a melyek folyton hevesen tüzeltek rá, teljesen harcképtelenné tették, úgy, hogy végre is elsüllyedt. Husz perccel ezután két amerikai bomba a Majari-erődre eseti, a mire az erődön kitűzték a fehér lobogót. Az amerikai hajókról küldött csónakok kipuhattak, hogy a »Jorge Juan« oldalát a legénység, mielőtt a hajót elhagyta volna, szétrombolta. A kikötőben számos akna volt elhelyezve. Ezek egyike a »Topeca« hajó oldalától 100 yardnyira, másika pedig tatjától 200 yaryira robbant föl. A mikor Sampson tengernagy a támadásra parancsot adott, az volt a szándéka, hogy Nipe-t teszi a Puerto-Rico elleni támadás kiindulási pontjává, de valószínűleg letett erről a szándékáról. A Puerto-Ricoba szánt csapatok létszámát 40.000 emberre becsülik. Körülbelül 5000 ember 1000 lóval hétfőn indul el Newport Newsból. Madridban a minisztertanácsban a hadügyminiszter felolvasta a Filippini szigetekről beérkezett táviratokat. Manilla megtámadtatásáról a távirat nem szól, csak arról értesít, hogy amerikai segélycsapatok érkeztek. A tengerészeti miniszter határozottan megcáfolja azon hírt, mintha Cervera a béke megkötése után Amerikában letelepednék.

— **A Vilmos-huszárok jubileuma.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Nagyváradon a Vilmos-huszárezred 100 éves jubileuma alkalmából rendezett ünnepség a székesegyházban tartott ünnepi misével vette kezdetét. Az utcákon már kora reggel hullámzott a közönség a székesegyház felé, a melynek környékét ezren meg ezren szállották meg. A huszárezred részint gyalog, részint lóháton 7 órakor vonult ki a 37. ezred zenekarának kíséretében. *Don Miguel* herceget és *Schwartzkoppen* ezredest, akik katonai díszruhában érkeztek, *Schlauch* biboros fogadta. Az utóbbi általánosan fölűnt porosz ezredesi uniformisában. A misét *Schlauch* fényes segédlettel végezte. Mise után a fölállított huszárezred frontja elé lovagolt Ströbe ezredes s előbb németül, azután magyarul lelkes beszédet intézett a legénységhez, rámutatva az ezred 100 éves dicső multjára, a kivívott elismerésre, az uralkodó iránti törhetlen hűségre, a felséges ezredtulajdonosnak királyunkhoz való barátságára. Buzdította ezután a legénységet, hogy ezentúl is hű maradjon az ezred jelégéhez, »Előre, harcrakészen« s végül németül és magyarul éltette Ferenc József császárt és királyt.

Schlauch bibornok déli 1 órakor fényes ebédet adott, melyen *Don Miguel* braganzai herceg, *Sckwarzkoppen* német katonai attasé, az összes tábornokok, a Vilmos huszárezred tisztikara, továbbá *Beöthy* főispán, *Szunyogh* alispán, *Balgovszky* polgármester, *Pável* és *Radiu* püspökökvettek részt. Az első áldomást *Schlauch* biboros mondta a királynak, azután *Ströke* ezredes *Vilmos* császárra emelte poharát. *Vilmos* császár igen szívélyes hosszú táviratban üdvözölte mint tulajdonos azon ezredet, mely oly fényes multtal bír. *Vilmos* császár hiteles forrás szerint hatvannál több kitüntetést *Ströke* ezredesnek pedig gyönyörű kardot kül-

dött; a mai lóversenyre remek ezüst serleget és két arany órát ajándékozott. Délután a jubiláns huszárezred a *Ferenc József*-laktanyában pompásan sikerült ünnepi lovas-játékot rendezett.

— **Törökök baja.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Konstantinápolyból írják, hogy Jemenben a helyzet aggasztó mérveket ölt, evégből 48 század katonaságot küldöttek a zavargásokat még csirájukban elfojtani.

— **Apponyi beszámolója.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Apponyi* Albert gróf Jászberényben szeptember hó folyamán tartja beszámolóbeszédét.

— **Munkásgyűlések.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Vasárnap a fővárosban 5 munkásgyűlés volt. Legérdekesebb és legzajosabb lefolyású volt a nyomdászoké. Dél előtt 11 órakor a Vig-u. 16. szám alatti vendéglőben tartották a gyűlést. Megjelentek mintegy 350-en. Napirenden volt: az általános választói jog, — a nyomdászság jelenlegi helyzete, — egy bizottság választása a munkaadókkal való érintkezés céljából. A rendőrséget *Diener Ákos* dr. rendőrkapitány képviselte, kinek higgadt magatartásának köszönhető, hogy a gyűlésen nagyobb botrányok nem fordultak elő. A sztrájkoló konzervgyári munkások vasárnap délelőt szintén 11 órakor a soroksári-ut 12. sz. vendéglőben tartották gyűlést. A rendőrséget *Orincsay László* rendőrtanácsos képviselte. *Garay József* a 6 tagu munkásküldöttség vezetője számolt be a gyárigazgatóságnál történt eljárásuk eredményéről, mely szerint az igazgatóság a munkások minden követelését elfogadja, a sztrájkoló hétfőn munkába állnak s a sztrájkból kifolyólag semmi rendszabályozás nem fog történni. A munkások ezeket éljenzéssel vették tudomásul. — A 9 ik kerületi munkások d. u. 4 órakor a Telep-u. 2/b. alatti vendéglőben, a teherszállító és fuvaros munkások Lipót-körut 8. sz. alatt gyűléseztek. — Örömvölgy-u. 9. sz. a. munkásfelolvasás volt.

— **Thun a királynál.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Thun* gróf miniszterelnök tegnap reggel Ischlbe érkezett és kihallgatáson volt Ő felségénél. Délután a miniszterelnök részt vett a családi ebéden. A miniszterelnök éjjel visszautazott Bécsbe.

— **Életmentő mozdonyvezető.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A garamvölgyi (léva-garam-berzencei) vasut reggeli vonata a napokban utban volt Garamberzence felé. Már elhagyta Saskó állomást, midőn egy bevágás görbületén áthaladva, egyenes irányba tért. Itt vette észre *Márkus József* mozdonyvezető, hogy a vágányok között, egy irányban a vonattal egy nő halad. Nyomban mérsékli a gép iramodását, vészjelzést használ, hiába, a nő, ki valószínűleg nagyot hallott, nem vette észre. Teljes ellengőz végre megállítja a vonatot, de csak akkor, midőn annak előrésze a mozdonyvezető szeméi elől a nőt már eltakarta. A derék ember máris azt hitte, hogy a nőt elgázolta. Nem így történt, a nő ijedten ugrott a töltésről a rétre. Meg volt mentve.

— **A bolgár fejedelmi pár elutazása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Peterhof*ból a bolgár fejedelmi pár *Boris* herceggel tegnap délután 12 óra 30 perckor elutazott. Bucsuzásra a pályaudvaron a cár és a cárné képviselőtében *Vladimir* nagyherceg és valamennyi itt időző nagyhercegek és nagyhercegnők, valamint a külügyminiszter és a török nagykövet jelentek meg. A fejedelmi pár innen Berlinen át, a hol több napig maradnak inkognitóban, *Koburg* ba megy a lakodalmi ünnepségre és onnan Cetinjébe, a montenegrói fejedelmi pár látogatására. A fejedelmi pár elutazása előtt a nagy palotában disz-reggeli volt, a melyen a cár, a cárné és az özvegy cárné is részt vettek.

— **A román király utazása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Károly* román király, *Ferdinánd* trónörökösrel *Pétervárra* utazott.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, július 25.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.—; készáru: — —; Tengeri, júliusra: 4.20; őszre: 5.19. — Rozs, őszre: 6.35. — Zab, őszre: 5.34.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 358.75. — Magyar hitelrészvény: 399.50. — Államvasut: 359.10.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Egy vizsgázott

szántógép kezelő,

ki a legjobb bizonyítványokkal bír, állást keres. Szíves ajánlatok **Pálincás Mihály** czimére **Magyar-Bóly** kéretnek.

Árverési hirdetmény.

Pécsvárad község előljárósága részéről közhírré tétetik, miszerint Pécsvárad község tulajdonát képező

korcsmaház

a hozzá tartozó mellékhelyiségek kert és réttel együtt 1899. évi január hó 1-től számítandó három évre, folyó évi augusztus hó 1-én délelőtti 10 órakor a község házában tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Feltételek a körjegyzői hivatalban a délelőtti órákban betekinthetők.

Pécsváradon, 1898. július hó 22-én

Az előljáróság.

A n. t. közönség figyelmébe!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a 8 év óta főnálló

ablak- és szobapadló tisztító üzletemet

a kellő erővel elláttam, úgy, hogy e tekintetben bármily igényeknek teljesen megfelelhettek.

Minthogy főtörekvésem tisztelt megbízóimat, úgy mint eddig is, pontosság és szolid kivitel által teljesen kielégíteni, kérem az eddig irántam tanusított bizalmukkal ezentúl is szerencsétlenni.

Mély tisztelettel:

BIERMANN MIHÁLY,
 ablak- és szobapadló tisztító.
 Pécs, Perczel-utca 38.

1408. sz.
ülkv. 1898.

Árverési hirdetemény.

A dárdai kir. járásbiróság, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Buchwald Simon végrehajthatónak Csutorás Venczel sepei lakos végrehajtást szenvedett ellen 6 frt 15 kr. tökekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén levő, Sepse községben a 339. sz. betétben felvett 419. és 1229. hrsz. ingatlanokból 107. sorsz. és 1229. hrsz. Csutorás Venczelt illető részére 393 frt 50 kr., a sepei 340. sz. betétben felvett 820. hrsz. ingatlanból Csutorás Venczelt illető részére 204 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 16. napján délelőtti 10 órakor Sepse községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 20 frt 40 krt és 39 frt 35 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál. Dárdán, 1898. évi február hó 18. napján.

Maurer albiró helyett
Székács
kir. albiró.

Értesítés.

A nagyérdemű közönséget és igen tisztelt vevőimet van szerencsém teljes tisztelettel arról értesíteni, hogy

dohány- és szivar-különlegességi tőzsdében
ugy mint eddig, a jövőben is

az összes napilapok kaphatók

és ugyanott az összes bel- és külföldi lapokra előfizetéseket elfogadok.

Kiváló tisztelettel

Özv. Tausz Vilmosné.

**Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek föl.**

Rothmüller Károly áruháza

Pécsett a „Menyasszonyhoz“ Király-utcza.

Fiókiüzletek: Arad, Győr, Szombathely, Kolozsvár, Versecz, N.-Beckerek, Salgó-Tarján és Fehértemplom.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Budapesten** egy nagy

divat- és ruhakelme-üzletet

rendkívül olcsó áron megvettem, melyet most helybeli üzletemben

40%-al a gyári áron alul

árusítok el. Ajánlom a n. é. közönségnek, hogy ne mulassza el ezen alkalmat, mert az alatt felsorolt cikkek mind

hatalatlan olcsó áron kaphatók:

Legdivatosabb ruhakelmék, selymek, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és cérna-vásznak, kanavász, inlet, grádli és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zsebkendők, butorkelmék, matracszövetek és ágyterítők, minden fajta szövet- és csipke-függönyök, futó és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gyapju-szövetek, férfi és női bélés cikkek és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb cikkek.

Ritka alkalom.

Rendkívül Anom selyemszövetnek csak 45 kr. méterje.